

MILJÖ. Kan man arbeta i en finare miljö, frågar sig Jacob Felländer.

FOTO: ULF GLIMFALK

Ställer ut i Visby och New York – samtidigt

Han har en utställning på Fotogalleriet i Visby just nu och samtidigt en som pågår på The Maidstone i New York.

Att fotografen och musikern Jacob Felländer valde att ställa ut i Visby har två förklaringar – han har tillbringat mycket tid på Gotland tillsammans med frun och de två barnen eftersom hans fru, skådespelerskan Eva Röse, flera gånger har arbetat med filminspelningar här. Förklaring två, är att han tycker att det är ett bra galleri.

Bilderna är unika eftersom de är helt analogt och allt görs i kameran.

– Magin av att göra något i kameran, ett resultat av handlingar, ljuset och tiden, förklarar han.

Medveten om att alla människors bildseende

har utvecklats oerhört bara under de senaste åren konstaterar han att det krävs mer än tidigare för att engagera betraktaren. Understrykas bör att det här inte är konstnären som anstränger sig för vara till lags och göra bilder som han tror att folk vill se.

– Hade jag den inställningen borde jag nog satsa på att bli dammsugarförsäljare istället.

NEJ, ENLIGT honom är det helt fel utgångspunkt, så

”Det kunde blivit makabert, mycket makabert egentligen.”

JAKOB FELLÄNDER

fungerar det inte. Istället handlar det om en pågående process, en utveckling som kommer inifrån och Jacob Felländer har egentligen bara att lyda och surfa med på den egna energivågen. Han beskriver hur en stark magkänsla avgör hur bilden ska bli.

– Det kunde blivit makabert, mycket makabert egentligen – om det handlade om avhuggna kaninhuvuden. Jag får vara tacksam för att det inte blev så.

HAN MENAR att tvånget inifrån kunde ha gjort hans konst ytterst makaber.

Men visst går det att hitta även det makabra där och det är betraktarens rätt och frihet men här är betraktaren kanske ett snäpp friare än annars? Felländer bara gör bilderna och sedan är det

Mjukt och hårt. Jacob Felländers bilder är allt annat än okomplicerade. Ofta är det collage av bilder för att få fram något som känns viktigt för honom.

betraktaren som tolkar. Säkert skulle bilderna bli helt annorlunda och fullständigt ointressanta

om han försökte vara till lags.

Ett snäpp friare eftersom han är så noga med att inte påverka utställningsbesökaren i någon speciell riktning innan denne själv har fått tillfället att tolka bilden på sitt sätt. Bilderna har exempelvis inte fått namn eftersom det ofelbart skapar associationer som sedan styr tankarna i olika riktningar.

IDÉN ATT numrera bilderna till en hel serie, blev inte av. Med numrering skulle utvecklingen bli tydligare eftersom det är själva utvecklingen som är det viktiga här. Den röda tråden är hela tiden märkbar i bilderna.

Den konstnärliga utveckling som ständigt pågår för honom är nu cirka tio år. Att det handlar om utveckling kom-

mer att framgå av hans utställning i Visby. Samtidigt som den pågår så skapar Jacob Felländer hela tiden nya bilder som ersätter de ursprungliga på galleriväggen – besöker man hans utställning vid två tillfällen så bjuds man på två olika utställningar.

HANS MUSIKSKAPANDE fungerar på samma sätt som bildskapandet – text och musiklingor kommer till på grund av en magkänsla.

Hans musikerkompisar dyker upp i Visby runt midsommar och då blir det även musik i Fotogalleriet. Kanske bjuder de på låtar från den senaste plattan "Letters from the trenches".